

paa indirekte Maade gaar ud paa det Samme, idet den nemlig indeholder Forbud imod at give Kunstsmør den for Meierismør almindelige Farve. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke er særlig sagkyndig i Smørproduktionen; men mig er det i alt Fald ikke bekjendt, hvilken Farve der er den „almindelige“ for Meierismør. Saa vidt jeg veed i det Mindste, har Meierismør paa de forskellige Tider af Aaret forskellige Farve, indtil det bliver farvet. Jeg veed ikke, om Smørproducenterne blandt de ærede Medlemmer ville modsigge mig heri. Men herefter maatte altsaa § 7 forstaaes saaledes, at om Sommeren skal Kunstsmørret være hvidt og om Vinteren gult. Saaledes maatte det fornuftigvis forstaaes. Men maaste Meningen er en anden, maaste det til alle Aarets Tider skal være violet eller grønt; thi naar Smørret bliver grønt, saa er det mindst tiltalende. Men det er § 6, som er den afgjørende, og der er Ingen, der er bekjendt med, hvad Kunstsmør er, som vil nægte, at § 6 indeholder et fuldstændigt Forbud imod Fabrikation, Indførsel og Udførsel, Salg, Kjøb og Nydelse af Kunstsmør. Jeg tror, at det høje Thing vil være bedst tjent med at stille sig paa det samme Standpunkt, som man stillede sig paa forrige Aar, nemlig at sige: Lad os træffe de yderste Foranstaltninger for at hindre, at der udføres Noget til England, som udgiver sig for danst Smør uden at være det, og lad os sørge for, at de Mennesker i Danmark, som ville bruge Kunstsmør, faae at vide, hvad det er, og naar man stiller sig paa det Standpunkt, saa har den høitærede Minister Ret i at paaberaabe sig, saaledes som han har gjort i Motiverne, og ligeledes gjorde ved Sagens Indbringelse her i Thinget, hvad der blev udtalt her for 2 Aar siden, at de Foranstaltninger, som vare bragte i Forslag og den Gang bleve vedtagne, maatte erkjendes for ikke at være fuldstændig tilstrækkelige, men at man kunde være sikker paa, at forsat Erfaring og Undersøgelse vilde bringe os til at træffe yderligere Foranstaltninger. Der blev allerede den Gang paapeget forskellige Veie at gaa. Det ærede Medlem for Bræstø Amts 3die Valgkreds (Veth) har nævnt Anvendelse af Toldstempeler, og han har antydnet en Maade, hvorpaa Toldbøfesenet kunde anbringe saadanne Stempeler. Jeg vil anse det for heldigt for vor Udførsel til England at følge denne Veie, om man kunde finde en Maade, som paa en Gang var praktisk og tillige ikke foraarsagede nogen Tidsspilde, thi det Sidste kommer det ogsaa i høi Grad an paa. Ligeledes vilde jeg anse det for vigtigt, at Fabrikationen af Kunstsmør baade med Udførselen og med Forbruget for Die stilles under Kontrol.

Endvidere maa jeg anse det for ønskeligt, at man, dersom det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Kroeb) har Ret i, at der sælges saa meget Kunstsmør under Navnet Smør — mig er det ikke bekjendt, men maaste han har en rigere Erfaring end jeg — træffer yderligere og stærkere Foranstaltninger for at sikke os imod, at der sælges Kunstsmør under Navnet Smør. Men gaar man videre, vil man forhynde sig mod Forbrugerne. Jeg er enig med det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Aberg) i, at der er sikkert langt flere Mennesker i Danmark, der bruge naturligt Smør end Kunstsmør, og det vil vistnok vedblive at være Tilfældet fremdeles, eftersom Danmark jo er et smørproducerende Land, og det fører naturligt med sig, at Forbrugerne af det naturlige vilde have Overtallet over Forbrugerne af det kunstige Produkt. Men man kan dog ikke undervurdere det Forbrug, som allerede nu har udviklet sig, og hvormed en stor Klasse af Forbrugere og det ikke blot i Kjøbstæderne, men sandelig ogsaa paa Landet, paa Bøndergaardene som paa Herregaardene, finde deres Regning, idet de paa Landet staa sig ved at sælge deres gode Smør til andre, og til eget Brug bruge Kunstsmør. Man maa jo erindre, at Kunstsmørret, som det produceres, ikke er noget i og for sig daarligt Produkt. Det bestaar jo, som det er ophøst fra anden Side, af flere ufædelige Fædtkoffer i Forbindelse med det bedste Smør, og den Pris, hvortil det sælges, er betydelig ringere end Prisen paa den Art af Smør, som indblændes deri. Naar man nu ser dette fra Smørproducenternes Standpunkt, tror jeg ikke, at Noget med Joie kan antage, at en videre Udbredelse af Kunstsmørret i Danmark vil have nogen Indflydelse paa Prisen paa vort Exportsmør, thi Priserne paa de bedre Kvaliteter blive jo ikke i mindste Maade bestemte af Priserne her i Landet, men udelukkende af Priserne paa Verdensmarkedet. Derimod kunde det nok være, at en forøget Forbrug af Kunstsmør vilde fremkalde en Konkurrence med det daarligere Smør. Bestræbelserne fra de samvirkende og ikke samvirkende Landboforeninger i Danmark have jo i en lang Række gaaet ud paa at bringe ikke blot de større, men ogsaa de mindre, ja de mindste Producenter til at levere første eller i alt Fald anden Rangs Smør, som er tjenligt til Export. Ved direkte eller indirekte at forbyde Brugen af Kunstsmør i Danmark vilde man i Virkeligheden kun opnaa at sætte en Præmie paa det daarligere Smør, som er Kunstsmørrets Konkurrent, det Smør, som ikke kan exporteres. Det tror jeg imidlertid ikke kan være Lov-